

Červenomodrá směsice s trochou černé

JIŽNÍ TYROLSKO ZAUJME PESTROSTÍ VŠEHO DRUHU

„Jakou velikost?“ ptá se německy chlapík v půjčovně lyžařského vybavení ve středisku Obereggen. „Prosím 39,“ odpovídá mu italsky starší madam v bílé kombinéze a po chvíli usedne na lavičku, aby botu vyzkoušela. Sotva dvacetiletý Polák žádá anglicky o menší číslo. A pak se oba vydají směrem ke sjezdovce, na niž umělé osvětlení vrhá modrý odstín.

Lyžařské středisko Obereggen v Jižním Tyrolsku leží pod vrcholem dolomitského masivu Latemar v nadmořské výšce 1550 až 2500 metrů. Každé úterý, čtvrtek a pátek se tu na 1,8 kilometru dlouhé sjezdovce Obereggen lyžuje i večer. Italka nahore po výstupu z kabinkové lanovky nasazuje lyže, Polák v hloučku svých kamarádů v bachratých bundách připevňuje k botám snowboard.

Zatímco ona se pouští z prudšího svahu na začátku sjezdovky s očividnými rozpaky, Poláci „šlápnou do pedálů“ a brzy mizí za první zatáčkou. Jednak chtějí znovu upravený povrch užít co nejvíce, jednak asi není dechovka linoucí se z amplionu u blízkého okénka s občerstvením jejich preferovaným hudebním žánrem.

Navzdory bujaré muzice to tady ale večer vypadá poměrně klidně. Zato přes den se horní stanice lanovky stává rozcestníkem v mraveništi. Lyžaři mohou sjet dolů a vedlejší lanovkou pokračovat na horní, prudší část sjezdovky Oberholz nebo se zhoupnout

FOTO: ZUZANA KOHOUTOVÁ (OBEREKGGEN)

do sousedního údolí a vyzkoušet některou další z převážně modrých a červených sjezdovek.

Protože je Obereggen společně s lyžařskými areály Pampeago a Predazzo součástí lyžařského skicentra Latemar, dají se pod skalnatými stěnami Dolomit kombinovat trasy na různě dlouhých sjezdovkách.

Lyžovat, nebo se jen rekreovat?

Převládají svahy označené červenou cedulí, kde se většinou střídají prudší úseky s mírnými a celkem širokými prostranstvími. Na nich lze dobře trénovat carvingový oblouk a nenabrat u toho rychlost sto kilometrů v hodině. To by nebylo úplně ideální hlavně proto,

že se tu na mírnějších svazích učí lyžovat i odrostlejší děti.

Kdo však potřebuje hladinu adrenalinu řádně vyburcovat, může vyzkoušet černé trasy sjezdovky Pala di Santa, kde se na dvou a půl kilometrech srázu se sklonem 58° dostatečně vyřádí. Jestli neradi sundáváte lyže, tak oceníte, že naprostá většina místních zdvihadel jsou sedačkové lanovky.

Na sjezdovkách je dostatečné množství barů a restaurací, kde se dá s výhledem na horské hřebeny opulentně poobědvat i zakousnout něco rychlého. Italský vliv se pozná mimo jiné v šálku dobré silné kávy, která je všude samozřejmostí, nebo ve sklence destilátu grappa, vyráběného z matolin, tedy slupek hroznových kuliček.

Matoliny bývaly naturální odměnou pro vinařské dělníky v době sklizně a grappa alkoholem chudých. Postupně však míst-

Jak se tam dostat

Ve větším počtu je nejvýhodnější cestovat do Obereggen i Kronplatzu autem, směr Plzeň, Mnichov, Innsbruck, Brenner, Bolzano. Cesta z Prahy, dlouhá asi 680 km, trvá zhruba 6,5 h bez přestávky. Z Prahy do Bolzana létají pravidelně společnosti Alitalia a ČSA. Při cestování do Obereggenu lze využít i linku Praha – Milán/Bergamo, kam létá SkyEurope, a odtud pokračovat autobusovými linkami. Zpáteční jízdenka společnosti Terravision vyjde na 29 eur. Cestu přes Bergamo se vyplatí naplánovat, jinak se s prodlevou mezi spoji může značně protáhnout. Do Kronplatzu je možné cestovat podobně s přestupem v Benátkách.

FOTO: SÜDTIROL MARKETING

Noční lyžování v Obereggenu